Desenatorul realităților paralele

On Decembrie 30, 2014

Asumă-ți o poziție realistă pentru transmiterea revelațiilor, bazându-te pe capacitatea de percepție a valorii adăugate propriei experiențe.

Era fără nicio îndoială o filosofie fecundă, un episod tainic din jocul ambiguu al imaginarului lărgit, o coeziune între sens și non-sens prin care puteam gândi o altă lume. Un univers clădit după legile unei rațiuni extinse, determinate de trainica dependență dintre deformare și forța deformatoare a contextului spațial în care erau plasate obiectele și ființele. Intensificând energiile degajate în interacțiunile lor. Chiar dacă păreau ireale, distante, artificiale, fără culoare, fără viață.

Inovația gândurilor ineluctabile, ca o tăietură în limitele rațiunii care se voia deținătoarea adevărurilor de necombătut, se baza în primul rând pe influențele catalizatorilor de rafinare a materiei de sine stătătoare. Ciudat. Totul căpăta un soi de materialitate densă, care umplea acel gol de semnificație numit *self-knowledge* și crea întregul lanț de dependențe. Sugerând mișcarea eliberatoare a unei părți din mine care mă îndemna să înțeleg și să mă apropii de ceea ce alchimiștii numeau „contopirea totală a spiritualului cu materialul".

Ordinea în care se înlănțuiau ipotezele mele la conținutul de referință al teoriilor științifice bazate pe previziune, datorită marii complexități a fenomenelor de coeziune între idei și modul de a le transpune în imagine, în care regăseam forța vie a fraternității cosmice, se putea modifica numai prin punerea în balanță a mai multor paliere de ficțiune. Ele se întretăiau și se multiplicau ingenios în felul cum razele soarelui se contopesc cu cele ale amurgurilor îndepărtate, dând naștere unei noi perspective, unei noi realități.

Aveam în mine acea senzație ciudată că așteptam să mi se întâmple ceva. Implicit, eram tulburat de acea parte a valorii de sine care provenea dintr-o percepție înaltă a spiritualului, sau mai degrabă din fundătura unei percepții marginale a unei noi realități. Nici nu știu cum să mă exprim mai bine. Dar de un singur lucru eram sigur: *„ Lucrurile existau. Realizarea lor era în mine, așa cum propria mea realizare era în ele. "*

Poți să integrezi în sfera leadershipului diferențele și similitudinile dintre viziunile provenind din două câmpuri diferite: a filosofiei științei și a conștiinței de sine?

În leadership, foarte important pentru investigarea și înțelegerea procesului de percepție a valorii adăugate printr-o reprezentare subiectivă a realității, este arta de a explora ficțiunile și utopiile - proprii omului particular. Iar o mai corectă apreciere a complexității omului focusat pe gândirea viitorului se poate face prin examinarea filosofiei lui, produsă prin fuziunea dintre știință și previziune.

Provocările stimulatoare sunt oferite de însăși coloana vertebrală a gândirii imaginative, pentru a crea un context de manifestare a propriei personalități și terminând cu reflectarea acestei personalități în alegerea unei dezvoltări viitoare. Filosofia științei se bazează pe relația dintre ceea ce găsești relevant despre un ansamblu coerent de noțiuni, idei, teorii și doctrine, de reflectări specializate în planul gândirii, și ceea ce crezi despre o anumită realitate mai presus de lume, sau care de multe ori este ignorată.

Autoritatea în leadership poate fi atribuită de regulă unui singur „proprietar", creator al unor noi teorii și concepții, înzestrat cu capacitatea de a substanția lucrurile și realitatea însăși, în diferite contexte, după firea lui individuală. Conștiința te îndeamnă să accepți o anumită

realitate, tu fiind creatorul ei, atunci când Eul tău devine partea cea mai expusă din configurația ei definitivă.

Ne referim la omul care știe să-și personalizeze știința după legile unei rațiuni mai extinse, capabil să transforme materia vie în principiu explicativ al tuturor lucrurilor – un învățat care a depășit orice bariere pentru a putea fi el însuși, un om capabil să umple acel gol de semnificație, numit cunoaștere de sine, și să creeze un întreg lanț de dependențe între regulile de modelare a realității, pe care de obicei o numim experiență.

Leadership: Poți să-ți dezvolți înțelegerea despre o anumită cugetare prin analizarea trăsăturilor ei formale, fără să distingi între fapte, date raționale și interpretări de valoare?

Cineva spunea într-un articol pe internet: *„ Există o știință de tip obișnuit, prin cunoașterea exactă a lucrurilor. Şi există una de tip mai ridicat, prin cunoașterea lor în idee, adică o cunoaștere nu doar exactă, ci și adevărată."*

Liderul viitorului se va forma nu atât prin depășirea unei limite a cunoașterii, prin colectarea informațiilor direct din zona obiectivului propus, cât mai degrabă prin potrivirea probabilităților de autodepășire, atribuite experienței individuale de a se forma, aproape nelimitat, dând un sens vieții sale dincolo de existența propriu-zisă.

El va dori să ajungă la o nouă înțelegere, mai înaltă, a revelațiilor de conștiință, a adevărurilor născocite chiar de el însuși, prin intermediul puterii subiective de a percepe în mod diferit realitatea, de a sesiza alternative la natura realității pe care vrea să o trăiască și să o transmită cu îndrăzneală.

Lucrurile trebuie să se înlănțuie, să se compare, să se separe până ce capătă un nou contur, să fie modelate și dotate cu sensuri până ce prind viață. O viață care să semnifice propria ta depășire. Asta va fi esența dezvoltării durabile.

Iar această dezvoltare presupune să integrezi în sfera leadershipului diferențele și similitudinile dintre viziunile provenind din două câmpuri diferite: a filosofiei științei și a conștiinței de sine. Ele se determină și se acționează reciproc prin relațiile stabilite de viziune, prin punerea în balanță a mai multor paliere de ficțiune.

Prin acumularea de experiență, conștiința este capabilă să pună în concordanță o artă și o știință care, împreună, să exploreze orizontul spiritual al individului până la constatarea unei realități aparte - ca mai apoi el să fie evaluat în funcție de dinamicitatea și complexitatea ei, în funcție de cerințele ei și în funcție de susținătorii ei.

O cugetare din care reiese o nouă realitate vizează activitatea Eului de a dobândi cunoașterea cea mai înaltă specifică acelei experiențe de găsire a semnificației unei proiecții imaginative care să constituie revelația unei lumi sublime.

Desenatorul realităților paralele poate fi liderul care dorește să ajungă la o nouă înțelegere, mai înaltă, a revelațiilor de conștiință, a adevărurilor născocite chiar de el însuși. Un asemenea om, care folosește toată puterea experienței pentru a se autodepăși, se ghidează întotdeauna după regula: *„ Lucrurile există. Realizarea lor este în mine, așa cum propria mea realizare este în ele. "*

Source: https://neculaifantanaru.com/desenatorul-realitatilor-paralele.html